

עמ"ת 52935/08 - מדינת ישראל נגד חסאם אלקרעאן, נادر מסامرיה, סאמח סנינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 17-08-52935 מדינת ישראל נ' אלקרעאן (עוצר) ואות'

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העוררת מדינת ישראל
נגד 1. חסאם אלקרעאן (עוצר)
2. נادر מסامرיה (עוצר)
3. סאמח סנינה (עוצר)
המשיבים

החלטה

לפני עורך לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") על החלטת בית משפט השלום בכפר סבא (כבוד השופט א' כרייף) מיום 27.8.17 במ"ת 17-08-4521, במסגרת הורטה על שחרורם של המשיבים ממעצר בתנאי הפקדה כספית.

כללי

1. כנגד המשיבים הוגש ביום 3.8.17 כתוב אישום לבית משפט השלום בכפר סבא, המיחס להם עבירות של כניסה לישראל שלא בהתאם, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952; החזקת אגרוף או סכין שלא למטרה כשרה בצוותא, עבירה לפי סעיף 186(א) בלבד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977; החזקת מכשירי פריצה בצוותא, עבירה לפי סעיף 409 בלבד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

למשיב 1 יוחסה בנוסף עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; למשיב 2 יוחסה בנוסף עבירה של תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו, עבירה לפי סעיף 382ב(1) לחוק העונשין; למשיב 3 יוחסה בנוסף עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין; נהיגה פוחצת של רכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1981; נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970. כמו כן יוחס למשיב 3 אישום נוסף בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין והחזקה מכשירי פריצה, עבירה לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

2. בעקבות כתוב האישום נטען כי ביום 25.7.17 בסמוך לשעה 12:55 נכנסו המשיבים, תושבי האזור, לתחוומי מדינת ישראל דרך מחסום שער אליהו, ברכב שעליו לוחיות זיהוי מזויפות, וכן המושבים האחוריים הוצאו מהרכב ושתיח כיסה את רצפת הרכב בחלקו האחורי, כשהמשיב 3 ניג ברכב, המשיב 2 ישב לצדיו והמשיב 1 ישב בחלקו האחורי של הרכב.

עמוד 1

המשיבים החזיקו ברכב מספר לבנים, כפפות כתומות ורט דvik שחור, וכן החזיקו מגז'י מתחת בחלקו האחורי של הרכב, וסכך יפני בתא אחסון דלת הנוסע הקדמית.

המשיבים נסעו לכפר סבא, וכשהבחינו בנידית שחסמה את הכביש בסמוך ליציאה מרחוב חומה ומגדל, המשיכו המשיבים בנסעה לעבר הנידית, ב מהירות ובאופן שיטין את המשתמשים בדרך, כאשר כל רכב אחרים שנסעו בסמוך, סטו מנטייב נסיעתם כדי שלא יפגעו מהרכב, והשוטר אריך דוד צעק לעברם בעברית ובערבית שיעצרו, וכן שלף את אקדחו וכיוונו לעבר גלגלי הרכב. בעקבות האמור נעצר הרכב והמשיבים יצאו ממנו.

המשיב 3 רץ לכיוון השוטר אריך והתעלם מקריאותיו לעצור. או אז ירה השוטר אריך ירייה לאויר, והמשיב 3 החל לרוץ לכיוון השני. השוטר אריך רץ בעקבותיו וצעק לו שוב ושוב בעברית ובערבית לעצור, יירה ירייה נוספת באויר, אך המשיב 3 המשיך לרוץ.

לאחר מרדף רגלילאי במשך רחובות, הגיע המשיב 3 למבי סתום, הסתווב לעבר השוטר אריך והתקדם לעברו תוך שמולמם בעברית והתעלם מקריאותיו של השוטר אריך שישכב על הרצפה. בתגובה, כיון השוטר אריך את אקדחו לעבר המשיב 3 וצעק לו בעברית ובערבית שיעצור אך המשיב 3 המשיך להתקדם לעברו והכנס את ידו לכיס מכנסי. השוטר אריך יירה ירייה נוספת באויר, והמשיב 3 נמלט דרך פתח בגדר סמוכה, כאשר השוטר אריך בעקבותיו. לאחר מספר מטרים נעצר המשיב 3 ונעמד מול השוטר אריך, אשר שוב כיון לעברו את אקדחו. בעקבות זאת הסתווב המשיב 3 עם גבו כלפי השוטר אריך, שהתקרב אליו במהירות והכה ברגלו כדי להורידו אל עבר הרצפה. המשיב 3 התישב על הרצפה והשוטר אריך הורה לו לשכב והודיע לו על מעצרו. המשיב 3 ניסה לקום וקיבל מכחה מהאקדח, המשיך לנסתות לקום ולהדוף את השוטר אריך, אשר תפס את המשיב 3 בחולצתו, הכה אותו באמצעות ידו וצעק לו שישכב, אך המשיב 3 המשיך להתנגד, אז הניח השוטר אריך את ברכיו על גופו של המשיב 3.

בסמוך לכך הגיעו למקום פקח שיטור עירוני יאור פרץ והשוטר אנטולי חנא. השוטר אנטולי ניסה לאזוק את המשיב 3 ואולם הלה נשר את השוטר אנטולי ברגלו הימנית. השוטר אנטולי הכה את המשיב 3 בפניו כדי שייחל, ואזק אותו.

במקביל לדבר, המשיב 2 רץ מחוץ לרכב לעבר הפקח יאור, אשר גرم לו למועד, אחיז בו בתנועת חיבור ונפל יחד איתו לעבר הרצפה. המשיב 2 נשר את הפקח יאור בידי השמאלית וניסה לבסוף מאחיזתו. בנסיבות אלה קרא הפקח יאור לעזרתו של השוטר רומן טרחתמן שהוא בסמוך ויחדיו הם אזקנו את המשיב 2.

באותה עת, המשיב 1 רץ אל מחוץ לרכב ונמלט מהמקום, השוטר אנטולי רץ בעקבותיו וצעק לו לעצור, המשיב 1 המשיך בריצה והשליך זוג כפפות כתומות וכובע שהוא בחזקתו על הרצפה. לאחר מרדף רגלילאי הצליח השוטר אנטולי לעצור אותו.

מעובדות האישום השני, המიיחס כאמור למשיב 3 בלבד, עולה כי ביום 1.6.17 בסמוך לשעה 17:35 שבה המשיב 3

בתחומי מדינת ישראל למרחב התפר (זאת באישור), כמספר מטרים לצדו עמד רכב מסווג טויטה שעליו מרכיבות לוחיות זהות מזיפות והמושבים האחוריים בו הוצאו מהרכב. בנסיבות אלה הגיע למקום השוטר אנטולי חנא וביקש מהמשיב 3 להזדהות. המשיב 3 מסר את פרטיו ותוך כדי כך נכנס את ידו לכיס האחורי במכנסיו. השוטר אנטולי שאל אותו מה יש בכסים והמשיב 3 הוציא מהכיס את מפתחות הרכב וזרק אותם לשיחים סמוכים. השוטר אנטולי הודיע למשיב 3 על מעצרו והמשיב 3 ניסה לברוח מהמקום. השוטר אנטולי הזהיר את המשיב 3 כי ישتمש באקדח הטיזר וכן עשה בו שימוש נגד המשיב 3 וניסה לאזוק אותו, אולם המשיב 3 התנגד, או אז עשה השוטר אנטולי שימוש נוסף בטיזר ואזק את המשיב 3. כן נטען, כי ברכב היו מגזיני מתכת ולמשיב 3 לא היה הסבר להימצאים.

3. בבקשת המעצר נטען כי בעניינים של המשיבים קיימת עילית מעצר של מסוכנות לציבור לפי סעיף 21(א)(ב)(1) לחוק המעצרים, לאחר שנכנסו לישראל ללא היתריהם וביצעו עבירות רכוש ברף הגבוה, וזאת אף בשים לב לעברם הפלילי:

למשיב 1 - שתי הרשעות בעבירות של כניסה לישראל שלא חוק (האחרונה בהן מחודש Mai 2017 בגין אף ק"י) עונש מאסר מוותנה בר הפעלה) וכן הרשעה בעבירות גנבה והסגת גבול פלילית.

למשיב 2 - 6 הרשעות בעבירות רכוש, כניסה לישראל שלא חוק ופגיעה במרות החוק וברשות אכיפת החוק (הפרעה לשוטר, התחזות, שיבוש מהלכי משפט). בגין הרשעות האחרונה מחודש Mai 2015 ריצה 15 חודשים מאסר בפועל.

למשיב 3 - הרשעה בעבירת הפרת הכרזת שטח סגור- איסור יציאה, משנת 2014, בגין ריצה 3 חודשים מאסר בפועל. כן נטען כי מתקיימת בעניינים עילית מעצר בגין התchmodקות מהליכי שפיטה, לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, בשים לב לכך מקום מגוריهم נמצא בחו"ל, וכך שקיים חשש ממש שבאם ישוחררו ימלטו מאימת הדין ולא יתיצבו להמשפט משפטם.

4. במסגרת הדיון בביב"ש קמא הסכים ב"כ המשיבים 1 ו-3 לקימן של ראיות לכואלה, וטען כי עבירות הרכוש הן ברף הנמוך (החזקת כל פריצה), ועל כן לא קמה כלל עילית מסוכנות בעניינים של המשיבים.

ב"כ המשיב 2 הסכים אף הוא לקימן של ראיות לכואלה, למעט לעבירת החזקת הסיכון אשר לטעنته לא הוכח כל קשר בין המשיב 2 ומיליא הוא אף לא נחקר אודותיה (טענה אשר הובירה כלל נcona ונדחתה על ידי בית המשפט קמא בהמשך). כן נטען, כי למשיב 2 היה יותר שהיה בקשר התפר, ועל כן מעשי מהווים חריגה מההיתר ולא הייתה בלתי חוקית. בנוסף נטען כי המשיב 2 לא נהג ברכב וכי עברו הפלילי ישן באופן ייחסי.

בנסיבות האמורות עטרו ב"כ המשיבים לשחררם לחילופת מעצר, תוך שהפנו לבש"פ 6339/03 מחמוד חושה ולפיו ניתן לאין את החשש להימלטות מהדין באמצעות תנאים מגבלים וערביות כספיות מתאימות.

.5. בית המשפט קמא (כבוד השופטת כרייף) בוחן את נסיבות התרחשות האירועים המפורטים באישום הראשון, ואת עברם הפלילי של המשיבים, ומוצא כי אף שלא מדובר בעבירות רכוש מן הרף הגבוה, נסיבות הנסעה המשותפת ברכב בעל לוחיות זהות מזיהוות שכסאותיו הוצאו ממנו ותווכו כל פריצה, ונסיבות בריחתם מהשוטרים אגב סיכון השוטרים והמשתמשים בדרך לצד תקיפות הבוטה והכשלת גורמי אכיפת החוק מעיד על מסוכנות. אך מצטרף החשש המובנה להימלטות מהדין ומהליך שפיטה בשם לב מקום מושבם, אלא שחשש זה מהו ריק אחד השיקולים לשיללת חלופת מעצר.

בשים לב לרף הנמוך של עבירות הרכוש, ולעברם הפלילי שאינו חמוץ (למעט מшиб 2 שמעורבותו פחותה יחסית במקריםים), מצא בית המשפט קמא בסופו של יום שניitan להורות על שחרורם ממעצר בתנאי ערבות כספית אשר יבטיח את התיציבותם לדין, כדלקמן:

- א. הפקדה כספית בمزומנים ע"ש 20,000 ₪.
- ב. חתימת שני ערבים אזרחי מדינת ישראל על ערבות צד ג' בסך 20,000 ₪ כל אחד.
- ג. חתימה על התcheinבות עצמית בסך 20,000 ₪.

טעוני ב"כ הצדדים במסגרת העור

.6. לטענת ב"כ העורת, מכלול נסיבות האירוע ושילובן של עבירות הרכוש לצד עבירת החזקת הסיכון בצוותא חדא כמו גם הפעלת אלימות כלפי עובדי הציבור מצבעות על מסוכנות ברף גבוה, כאשר עברם הפלילי של המשיבים מצטרף לחומרת המעשים ומהגד את מסוכנותם: המשיב 1 נדון אך ביום 29.5.17 לעונש מאסר מוגנה בשל כניסה לישראל וחזר וביצוע עבירה זו וUBEIRUT נלוות תוך פחתות מחודשים. המשיב 2 בעל עבר משמעוני, ריצה עונש מאסר ממושך ותוך פחתות מ-5 חודשים מתום תקופת התנאי שב וביצוע עבירה לכניסה לישראל עם UBIRUT נלוות. למשיב 3 אמנים הרשעה אחת, אולם חלקו בביצוע העבירות היה משמעותיבי יותר. לאלה מצטרפת עילית ההימלטות מאיתמת הדין. ב"כ העורת הפנה בהקשר זה לבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל וכן לבש"פ 4253/17 דבש נ' מדינת ישראל.

.7. ב"כ המשיבים תמכדו מצדם בהחלטת בית המשפט קמא באשר לדינים זו איזנה כראוי בין הרף הנמוך של UBIRUT הרכוש - המתמיצה בהחזקת כל פריצה - לבין נסיבותיהם של המשיבים.

דין והכרעה

.8. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכואורה לביצוע UBIRUT כניסה לישראל שלא כדין וביצוע UBIRUT בגין נסיבות הנסעה ברכב שלוחיות הרישי שלו מזיהוות, המושב האחורי שלו מפרק והוא מכיל כל פריצה. כמו כן, אין מחלוקת של ממש בדבר קיומן של ראיות לכואורה לביצוע UBIRUT אלימות כלפי שוטרים ופקח שהשתתפו באירוע.

הערות ב"כ המשיב 2 ביחס למודעות המשיב 2 לקיומה של סיכון יפני ברכב הועל בשפה רפה במסגרת הדיון בפני ביום"ש קמא ונדחו על ידיו, תוך שציין כי עניין זה הוא לモותב העיקרי לדין בו, וכן גם העורתו של ב"כ המשיבים 1 ו-3 ביחס למידת האלימות שננקטה כלפי שוטרים.

9. על כן יש למקדד הדיון בשאלת עילית המעצר, הנלמדת מנסיבות ביצוע העבירות ומנתוניהם האישיים של המשיבים.

10. בבש"פ 13/6781 **קונדוס נ' מדינת ישראל** נקבע על ידי כבוד השופטת ארבל כי "כאשר מדובר במין שאין לחובתו עבר פלילי מכבד - ובכלל זה כאשר אין מדובר במין של חובתו הרשותות רבות קודמות בעבירות של שהיא בישראל שלא כדין, וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהיא בלתי חוקית בישראל, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחופפת מעצר באזרה, ולהבטיח את ההטיצבות לדין בהפקדה כספית ובערבות כספיות ממשמעותיות (ראו למשל: בש"פ 99/993 9193 הנ"ל; בש"פ 1023/97 אלאטרש נ' מדינת ישראל(97.2.97)). ככל שמדובר במין שביצע עבירות חמורות יותר לצד הכנסה שלא כדין לישראל; ככל שמדובר במין של חובתו עבר פלילי מכבד; וככל שמדובר במין שהוחרר בעבר בערובה, לאertia למשפטו ובהמשך נעצר שוב בגין שהוא בלתי חוקית בישראל, בין אם מצד עבירות נוספות, בין אם בעבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרור לחופפת מעצר באזרה".

11. בעניינו, נסיבות כניסה הלא מורשת של המשיבים לישראל מלאה בעבירות נוספות, של החזקת כלי פריצה ברכב שנועד לשימושם ביצוע עבירות רכוש - בשים לב לכך שמשבבו האחורי של הרכב פורק ולוחיות הרישוי שלו זיופו. לאלה מתלווה נהיגתו המסוכנות של המשיב 3 אשר נdag ברכב מבלי שברשותו רישיון נהיגה, ואשר סיכנה את המשתמשים בדרך ואת השוטרים שניסו לעצרו, וכן ניסיונם של המשיבים כולם להימלט מהשוטרים תוך כדי ניקיטת אלימות כלפים, על מנת למלא נפשם ממעצר.

12. למשיבים 1 ו-2 עבר פלילי הכלול בעבירות כניסה לישראל שלא כדין ובעירות רכוש, הם ריצוי עונשי מאסר בגין עבירות אלה, למשיב 1 עונש מאסר מוותנה בר הפעלה שנייתן אך חדשניים עובר למשעים אלה. למשיב 2 עבר מכבד אף יותר והוא יצא עד לאחרונה עונש מאסר בגין עבירות דומות. למשיב 3 אמן אין עבר מכבד אלא שחלקו באירועים, בהיגגה המסוכנת, בניסיונות ההימלטות הנשנים ובנקיטת אלימות ממשמעותית יותר כלפי השוטרים, וב униינו אף אישום נוספת בגין עבירות רכוש והפרעה לשוטר (ניסיונו להימלט ממעצר).

בנסיבות האמורות נלמדת משלשות המשיבים מסוכנות לשלום הציבור, ולאלה מצטרפת עילית החשש מההימלטות מאימת הדין. המשיבים בנסיבותיהם לימדו אודות החשש האמור, הם לא בחלו באמצעים על מנת להימלט מהשוטרים שביקשו לעצרם, ואני מוצאת כי יש לתת בהם אמון, בפרט בנסיבות המיוחדות של היותם תושבי הארץ, המקימה חשש נוסף להתחמקות מהליכי משפט על דרך הישארותם בתחום הרשות הפלסטינית.

13. בנסיבות אלה העורר מתקבל ואני מורה על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ז, 31 אוגוסט 2017, במעמד ב"כ
העוררת עו"ד שגב, המשיבים אשר הובאו על ידי שב"ס, ב"כ
המשיבים 1 ו- 3 עו"ד דרור שלום וב"כ המשיב 2 עו"ד דרבshi.